Nem volt nagy tülekedés...

(Folytatás az 1. oldalról.)

terv teljesítéséről és településfejlesztési-kommunális bizottsága munkájáról. Majd a megyében működő bírói testületek tevékenységéről tájékozódott. S mivel a bíróságok megnövekedett feladataihoz nem igazodtak a technikai feltételek, a szegedi Széchenyi téri épület helyiséggondjainak megoldásához segítséget ígért.

Bejelentések, interpellációk

A Belügyminisztérium önkormányzatokkal foglalkozó főosztálya azt tudakolta Csongrád megyétől, szóba került-e itt is *a történelmi megyenév visszaállítása*. Körlevél ment és válaszok futottak be, melyekből azt a következtetést vonhatták le a megyeházán: *nincs ilyen igény* a Csanád-név visszaállítására. Ennek aztán néhány hozzászóló *ellentmondott* tegnap, egyebek közt a Szeged-csanádi egyházmegyére is hivatkozva, végül a tanács úgy határozott, elnapolja a kérdést, s *a régi címer visszaállításának vizsgálatával együtt tovább folytatja az egyeztetéseket.*

Molnár Albert röszkei tanácstag interpellációjában az E5-ös útnak az országhatárig terjedő szakaszán kialakult állapotokat festette le, utalva a *4-5 kilométeres forgalmi dugókra*, a balesetveszélyre, a környékbeli lakosság közlekedési nehézségeire. Várakozósáv építését javasolta s némi infrastrukturális (értsd: illemhely-) beruházást. Választ nem kapott — majd a következő tanácsülésen bizonyára tájékoztatják a testületet *a „lehetőségekről."*

Gát László, Csongrád tanácstagja arról a rendkívüli tanácsülésükről hozott hírt, melyen tiltakoztak, hogy ők nem kaptak mandátumot a megyének „kiosztott" hat egyéni képviselői helyből. Nehezményezték, hogy egy ilyen nagy horderejű kérdés (mint a *Parlament összetétele*), társadalmi vita és az önkormányzatok megkérdezése helyett, *a háromoldalú politikai egyeztető tárgyalások egyik témájává egyszerűsödik.* A csongrádiak álláspontjához Sándorfalva képviseletében *Kónya József*, a szentesiek nevében pedig *Szirbik Imre* is csatlakozott, mondván: „1848 óta a történelmi városoknak *mindig volt* önálló követküldési joguk", és kérdezvén: „Budapestet, meg az öt nagyvárost leszámítva, *hétmillió magyar állampolgárnak nem lesz megfelelő képviselete* az Országgyűlésben?" A megyei tanács testületileg egyetértett.

P. K.

Társadalombiztosítás

Mínusz 8 milliárd

A gazdaságtalan, fizetési nehézségekkel küzdő szervezetek egyik legnagyobb kényszerű hitelezője a társadalombiztosítás. Az Országos Társadalombiztosítási Főigazgatóság adatai szerint a vállalatok, szövetkezetek, különféle magán- és kisszervezetek társadalombiztosítási járulékfizetési elmaradása a késedelmi kamatokkal együtt augusztus végén 8,1 milliárd forint volt. Az adósok között éppúgy számon tartanak neves nagyvállalatokat, mint kisiparosokat. Tartozásaik összege néhány ezer forinttól a több mint 10 millió forintig terjed. A legnagyobb adósok a vállalatok, őket terheli a tartozásoknak több mint a fele.

Késedelmes befizetések korábban is előfordultak. Az eladósodás mértéke tavaly vált jelentőssé, amikor a tartozások összege megduplázódott. A pénszűkével küszködő gazdaságban a különféle szervezetek ily módon a társadalombiztosítástól jutnak hitelhez. A pénzükért sorban álló vállalatok szaporodásával, a hitelpolitika további szigorításával ez a jelenség az idén tovább erősödött: a múlt év vége óta 1,4 milliárd forinttal nőtt a társadalombiztosítás kintlevősége.

Bármilyen nagyok is a tartozások, ez nem veszélyezteti a társadalombiztosítási ellátást, hiszen az összeg a társadalombiztosítás ez évi kiadásainak 3 százaléka, s 11 napig fedezné a különféle ellátások folyósítását. Ilyen jelentős hitelezői szerepre a főigazgatóság azonban nem vállalkozhat. A megoldást nem abban látják, hogy kezdeményezzék legnagyobb adósaik felszámolását, mert akkor korántsem biztos, hogy viszontlátnák pénzüket. A pénzügyi élet szabályai ezenkívül más, kevésbé drasztikus, de azért komoly következményekkel járó megoldást is lehetővé tesznek. Első lépésként nemrégiben még csak a fizetésre felszólító leveleket küldték ki a legnagyobb adósaiknak. Egyedül a fővárosban 21 nagyvállalat kapott ilyen felszólítást, összesen 470 millió forint tartozásuk kiegyenlítésére.

A felszólítottak jó része ígéretet tett tartozásainak rendezésére, a legnehezebb helyzetben lévő szervezetek közül pedig többen fizetési haladékot kértek. A legindokoltabb esetekben, amikor valóban reményt látnak a vállalkozás pénzügyi helyzetének javulására, ezt a haladékot eddig megadták. Így például az év végéig adtak lehetőséget annak a három megye — Borsod, Hajdú és Szabolcs — 218 mezőgazdasági szövetkezeti nagyüzemének tartozásaik kiegyenlítésére, amelyeket tavaly komoly belvízkárok sújtottak. Az adósságállomány további növekedésének megállítása érdekében pedig a késedelmi kamat emelését fontolgatják, amely éves szinten így is már valamivel több, mint amit a bankok kérnek. (MTI)

MSZMP-kongresszus előtt

Képviselet nélkül

Az MSZMP Szeged Belváros I/B alapszervezetének vezetősége juttatta el lapunkhoz levél formájában véleményét az októberi pártkongresszus küldöttösszetételéről. Lényege: a nyugdíjas párttagság nem jutott küldöttmandátumhoz Szegeden. Mondanivalójuk, üzenetük azonban fontos lenne a kongresszus számára! Közlésével a megválasztott küldöttek figyelmét szeretnénk rá felhívni.

„Az MSZMP október 6-án kezdődő kongresszusán a megválasztott 26 szegedi küldött között egyetlen nyugdíjas párttag sem képviseli a Szegeden élő több mint 3 ezer nyugdíjas párttagot és a több 10 ezer pártonkívüli nyugdíjast.

Figyelve az elmúlt hetekben azon tanácskozásokat, amelyeket a küldöttek tartottak a kongresszusra készülve, egyiken sem esett szó érdemben a meglevő, nyomasztó szociális gondokról, a létbizonytalanságban élő emberek helyzetének javításáról, amelyek napnap után az elszegényedés felé sodornak széles néprétegeket. Mi nyugdíjas párttagok elvárjuk a küldöttektől, hogy megfelelően képviseljék érdekeinket a kongresszuson. Szerintünk a nyugdíj munkával szerzett jövedelem és nem szociális segély. Ezért elvárható, hogy kiálljanak a nyugdíjak értékállóságának azonnali megteremtéséért. Túrhetetlen, hogy a nyugdíjakat még hivatalosan tervezett inflációs mértékéig sem emelik évek óta. Ezért kérjük, hogy ezek a kérdések a kongresszuson megfelelő súllyal szerepeljenek. Találjanak megoldást arra, hogy legalább lelassuljon az elszegényedési folyamat.

Meggyőződésünk, ha az országban csökkentenék a jelenleg is folyó pazarló gazdálkodást, ha a munka szükségletének megfelelő számú és felkészítő adminisztrációs apparátust foglalkoztatva a munka szervezettebbé és hatékonyabbá válna, máris kisebbek lennének a munka nélkül kiáramló bérek és „prémiumok". Értetlenül állunk azokkal a kijelentésekkel szemben, hogy ebben az esztendőben is a bérkiáramlás magasabb százalékot ért el, mint a hivatalosan kimutatott infláció. Mi nyugdíjasok ezt éppen fordítva érzékeljük, vagyis azt, hogy nyugdíjunk mindennap kevesebbet ér. Hova és kikhez áramlik ez a jövedelem? Ebben az országban napjainkban mindenki követel és fenyegetőzik, sztrájkokkal, tüntetésekkel adnak ennek nyomatékot. A nyugdíjasok ilyen viszonyok között annak dacára, hogy több évtizedes ledolgozott munkásévek vannak mögöttük, teljesen kiszolgáltatottak, és emberileg megalázó segélykérelmekre szorulnak.

Ilyen helyzetben elvárjuk, hogy a pártkongresszuson kialakított és elfogadott program a fenti körülményeket vegye figyelembe. Nem tartanánk tisztességesnek azt a magatartást a megújuló párt részéről, ha nem számolna a nyugdíjasok közel két és félmilliós rétegével, és ezen belül a sokezer nyugdíjas párttag véleményével, akiket a kongresszuson a küldötteknek csak 3 százaléka képvisel."

A bányászszakszervezet állásfoglalása

Szükség van új bányák nyitására

A szénbányászat helyzetéről és időszerű tennivalóiról tárgyalt és fogadott el állásfoglalást csütörtöki ülésén a Bányaipari Dolgozók Szakszervezetének központi vezetősége.

A testület mindenekelőtt azt sürgeti, hogy a kormány teremtse meg a bányászat folyamatos működőképességének feltételeit. Tarthatatlan ugyanis, hogy a szén, a villamos energia és más energiahordozók ára jóval elmarad a világpiaci áraktól. Legkevesebb 25-30 százalékkal kellene növelni a szén termelői árát, sőt a termelés gazdaságosságát és világpiaci összefüggéseit vizsgáló angol szakértői csoport véleménye szerint, ennél is magasabb árnövekedés felelne meg a nemzetközi piaci követelményeknek. Az előzetes jelzések szerint viszont a jövő évben a kormányzat nem számol a szén termelői árának emelésével. Ebben az esetben súlyosan veszteséges ágazattá válna az egész szénbányászat. Ezért a központi vezetőség szorgalmazza, hogy az Ipari Minisztérium járjon el a kormánynál a gazdaságos termelés feltételeinek megteremtéséhez szükséges termelőiár-intézkedések megtétele érdekében.

A testület véleménye szerint a szénbányászati vállalatoknak is sok a tennivalójuk, főleg a teljesítménynövelés és a műszaki fejlesztés terveinek átgondolt kidolgozásában. A szénfal mellett dolgozó bányászokat senki sem hibáztathatja a jelenlegi helyzetért, hiszen az idén is személyenként 20-30 hétvégi pótműszakon végzett munkával segítik elő a hazai szénigények kielégítését. Ám egy-egy bánya szénvagyonának helytelen felmérése során, a beruházási források felhasználásánál elkövetett hibákat nem szabad megismételni. Tudomásul kell venni azt is, hogy a szénbányászat termelési szerkezetének megváltoztatására hozott korábbi intézkedések nem megfelelőek. Azokat módosítani kell, mert ezt követelik a piaci igények. Hosszú távon annyi pénzre van szükség, ami biztosítja az összesen 2 ezer megawatt teljesítményű, szénfűtésű erőművek és a lakosság tüzelőanyag-ellátását. Ennél fogva a régebbi üzemek szénkincsének fokozatos kimerülése miatt, tehát a termelés szinten tartása érdekében, szükség van új bányák nyitására.

Ha nyekken a hűtő...

Szorongatott szolgáltatók?

— Tavaly úgy megnyomtak bennünket áfával, hogy alaposan visszaesett a forgalmunk. Eljutottunk oda, hogy kifizetődőbb volt egy új hűtőt venni, mint megjavíttatni — mondja az Elszo, Elektromos Szolgáltató Kisszövetkezet elnöke, Dudás János. — De nem tartott sokáig ez a felemás helyzet. Az idén úgy felemelték a háztartási gépek árát, hogy nem győzzük a régieket javítani, mert alig telik az embereknek újra...

— Akkor most meggazdagodnak...

— A hivatalok éberen rajtunk tartják a szemüket, a lakosság is felháborodik, ha árat emelünk. De gondolja csak el, egy év alatt a javításhoz szükséges anyagok ára háromszáz százalékkal ment fel. Ma már szinte lehetetlen javítási árajánlatot tenni.

És a megrendelő olykor örülhet, ha méregdrágán is, de legalább van alkatrész. Az elmúlt hónapokban Bécsből behozott fagyasztószekrények ugyanis sorra-rendre elromlanak.

— Van kompresszorunk, de azokat egy rendelet miatt csak a garanciás készülékekbe szerelhetjük be. A külföldről hozott szekrények pedig nem azok. A bevásárlási láz mostanában út vissza. Senki sem érti, miért nem hozott be az állam eleget, s akkor alkatrész-utánpótlás is lenne. Hát nem mindegy, hogy ki adja ki a valutát: az ország-e, vagy a lakosság?

Úgy tűnik, a szolgáltatások körül még jó ideig nem lesz rend. A lakosság a magas árak ellenére is hosszú várakozásra van sokszor ítélve, mert vagy anyag, vagy kapacitás nincs a javításra.

— Az az igazság, hogy a szolgáltatásból nem lehet megélni — mondja az elnök. — Tavaly júliusban, amikor leányvállalatból önállóak lettünk, minden elektromos javítás hozzánk került. Mégsem elégedhetünk meg ezzel, mert majdnem éhen lehet halni a szolgáltatásból. Gépészeti üzemet és forgácsolórészleget hoztunk létre. Az ipari gyártás már sokkal jobb üzlet. A lakosság érdeke viszont egészen mást diktálna. De olyan kevés haszon marad itt, hogy abból fejleszteni lehetetlen.

Pedig nagy vállalkozásba kezdtek az elmúlt hónapokban az Elszonál. A Bartók Béla téren az egykori hidegkonyhát kapták meg a vendéglátósoktól. Itt szeretnének szolgáltató központot kialakítani.

— Csak a bérleti jog átírása hat hónapot vett igénybe. Nem mondhatnánk, hogy a hivatalok olyan nagyon segítenének a szolgáltatókat, leginkább kritizálni, számon kérni szeretnek, ha valamilyen hiányosságot találnak.

— Most sínen vannak?

— Azt csak gondolja. A háromszáz négyzetméteres üzlethelyiségnek csak egyharmadát kaptuk meg. A többi a vendéglátóé maradt, két éve ott áll üresen. Sehogyan sem értjük, kinek jó ez? Mi megvennénk, de egyelőre nem adják át. Eddig csak az elővásárlási jogot biztosították nekünk. Félre ne értse, mi csak köszönettel tartozunk a vendéglátónak. De nem értjük, hogy a Belvárosban butik butik hátán, üresen állnak üzlethelyiségek, és fontos szolgáltatásokra nem jut hely.

Különben az üzletek állami tulajdonban vannak, a kezelő — a tanács — úgy sáfárkodik velük, ahogy jónak látja. Jogilag nem lehet adni-venni egyiket sem. Aki beleköltözik valamelyikbe, felújítja, de nincs rá garancia, hogy ki is tudja szedni belőle, amit ráköltött.

— Szétnéztünk mi más városokban is. Ott a tanácsok a fontos lakossági szolgáltatóknak kedvezménnyel adják a helyiségeket. Nálunk meg? Évről évre emelkedik a bérleti díj, a határ a csillagos ég.

Mondhatná azt az ember, mit akarnak, minek „ugrálnak" egy kisszövetkezet vezetői? De minden bizonnyal csak addig van ezen a véleményen, míg el nem romlik a televíziója, nem nyekken egyet a hűtőszekrénye. Abban a percben fontossá válik, hogy legyen, aki gyorsan, pontosan, és lehetőleg elérhető áron meg is javítja.

— Márpedig az árral komoly gondok vannak. Egy négyezer forintos javításból négyszáz marad nekünk. Ebből kell adóznunk, fenntartanunk magunkat, fejlesztenünk a szervizeinket, és nem utolsósorban, megfizetni a szakembereinket, amit egyre nehezebb.

A kiút reménységével az új társasági törvény kecsegtet.

— Egy osztrák üzletemberrel tárgyalunk. Kft.-t szeretnénk alapítani, hogy hozzájuthassunk a híradástechnikai alkatrészekhez. Kompresszorfelújításra pedig az amerikaiakkal próbálkozunk. Ha minden jól megy, hamarosan új gépsorral gazdagodunk...

R. G.

Tiszteletlen kórokozók

Kübekházán 2 év állategészségügyi helyzetéről tárgyaltak a községi tanács csütörtöki ülésén. Az állatorvos jelentése szerint Kübekháza fekvése állategészségügyi szempontból elég kedvezőtlen, mert Romániával és Jugoszláviával is közeli szomszédságban van, a kórokozók pedig nem tisztelik az államhatárokat. Az utóbbi évtized tapasztalata szerint a nagy veszteségeket okozó fertőző állatbetegségek főleg Románia felől érkeznek, s terjednek az országban. Összefoglalójában elmondta, hogy az utóbbi 2 év állategészségügyi helyzete jónak mondható.

A kübekházi tanácstagok az Idősek Klubja működését is értékelték. Kübekházán sok az idős ember, ezért a szociálpolitikai feladatok is megnövekedtek. Tavaly nyitották meg az Idősek Klubját, 20 férőhellyel. Három főfoglalkozású gondozó látja el az idős embereket. Az étkeztetés mellett újságok, folyóiratok, színes tv, pihenőszoba szolgálja a nyugdíjaskorúak kényelmét. A körzeti orvos rendszeresen látogatja, és szükség esetén gyógyszerrel is ellátja az idős embereket.